

správnost tohoto úsudku po stránce věcné, nýbrž musí se dle odst. 2 téhož § obmeziti na zkoumání, spočívá-li výrok ten na řízení bezvadně provedeném.

Po této stránce namítá stížnost, že žal. úřad před vydáním nař. rozhodnutí nezjistil tvrzení st-lovo v odvolání uvedené, že v P. není nedostatek bytů.

Avšak nss nemusil se ani zabývati otázkou, zdali úřad správně zjistil nedostatek bytů v obci P., když — jak shora uvedeno — stačilo k zamítnutí žádosti, že není splněna první podmínka, totiž, že důležité příčiny vyžadují, aby obytná místnost byla odňata svému účelu dosavadnímu.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2331.

O b e c n í n o t á ř i n a S l o v e n s k u: Jest podstatnou vadou řízení, opřel-li úřad svůj výrok o pensijním nároku bývalého obecního notáře, kterého úřad sám za takového označuje, o předpis župního pensijního statutu a nikoliv o předpis statutu notářského pensijního ústavu župního.

(Nález ze dne 8. května 1923 č. 7324).

V ě c: Štěpán D. v L. proti bývalému županskému úřadu v Lučenci o notářskou pensi.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Podáním z 12. října 1920 žádal st-l župana v Lučenci, aby mu vyměřil a u berního úřadu v Lučenci poukázal pensi i se všemi přírážkami, udávaje, že byl notářem v Horním T., kde byl dán r. 1908 do pense. Následkem drahoty ve válce byl nucen přijati místo jako dočasný berní komisař roku 1917 a zastával místo to do konce roku 1918. V době převratu usadil se v Szécsényfalu, kde najal si menší polní hospodářství a žil tam až dosud. Chtěl se stále přestěhovati do své domoviny, ale okolnosti dovolily mu to teprve nyní. Jeho pense je dosud držena v evidenci u lučeneckého berního úřadu, kde ji dostával. Svou příslušnost do města Lučence prokazuje domovským listem. Na podání podepsal se jako obvodní notář.

Nař. nyní rozhodnutím zamítl žal. úřad st-lovu žádost o další výplatu zastavené notářské pense.

O stížnosti do výroku toho podané uvážil nss takto:

St-l uváděl se v celém řízení správním jako obvodní notář uváděje výslovně, že byl notářem v Horním T. a bylo by dle toho posouditi jeho nárok na výplatu zaopatřovacích požitků podle statutu o n o t á ř s k é m pensijním ústavu novohradské župy, schváleného býv. uh. min. vnitra dne 16. listopadu 1915 pod č. 115.977.

Žal. úřad opřev svůj výrok o § 31 č. 2 župních pensijních statutů (schválených býv. uh. min. vnitra ze dne 12. června 1914 pod č. 108.880) vycházel patrně z předpokladů, že st-l byl župním úředníkem, pro něhož onen ž u p n í statut jest směrodatným.

Tento skutkový předpoklad nemá však opory ve spisech, z nichž není patrné, jak žal. úřad k závěru tomu dospěl a to tím méně, když i v nař. rozhodnutí mluví o st-li jako o bývalém notáři v Horním T.

Jest tudíž řízení stíženo vadou a to podstatnou, poněvadž není spolehlivě zjištěn skutkový základ rozhodný pro posouzení otázky, podle kterého právního předpisu jest posuzovati nárok, jež st-l k platnosti přiváděl a jest vada ta tím podstatnější, když žal. úřadem dovolaný předpis § 31 č. 2 župního pensijního statutu v notářském pensijním statutu nepřichází.

Bylo proto zrušiti nař. výrok podle § 6 zák. o ss, a náleží žal. úřadu, aby — přihlížeje k svrchu uvedenému — skutkové zjištění v daném směru doplnil a dle toho pak nové rozhodnutí vydal.

Č. 2332.

Řízení před nss-em. — Řízení administrativní. —
— Župní úředníci (Slovensko): I. Rozhodnutí administrativního výboru župního o výši pensijních požitků bývalého župního zaměstnance jest konečné. — II. Jest nezákonné, jestliže župní administrativní výbor, připojiv k svému konečnému rozhodnutí právní poučení, že proti němu možno podat »appellátu« na nss u žup. adm. výboru, o appellátě stranou pak podané sám rozhodne.

(Nález ze dne 8. května 1923 č. 7446).

V ě c: Dr. Karel K. v Nitře proti administrativnímu výboru bývalé župy Nitranské o pensionování.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Rozhodnutím ze 6. dubna 1921 vyměřil administrativní výbor bývalé župy Nitranské st-li — bývalému župnímu hlavnímu fiskálu — pensijní požitky; toto rozhodnutí opatřil administrativní výbor právním poučením, že do rozhodnutí možno podat »appellátu« během 15 dnů ode dne doručení na nss prostřednictvím županského úřadu.

Toto rozhodnutí bylo st-eli doručeno dne 14. dubna 1921.

Dne 22. dubna 1921 podal st-l do rozhodnutí administrativního výboru »appellátu« — datovanou dnem 21. dubna 1921 — v níž brojil z důvodů meritorních proti uvedenému rozhodnutí administrativního výboru a žádal, aby nss toto rozhodnutí změnil.

V rozhodnutí ze 30. března 1922 vyslovil administrativní výbor, že k žádosti st-lově a na základě jeho podání ze dne 21. dubna 1921 podrobil své dřívější rozhodnutí ze dne 6. dubna 1921 revisi, že však neshledal podání to za důvodný podklad ke změně svého dřívějšího rozhodnutí.

O stížnosti podané do rozhodnutí ze dne 30. března 1922 uvážil nss toto:

Nss-u bylo nejprve z moci úřední zkoumati, byl-li žal. úřad v daném případě příslušným vydati nař. rozhodnutí.

Jak z nař. rozhodnutí i ze spisů správních patrné, bylo jediným podnětem k vydání nař. rozhodnutí podání st-lovo z 21. dubna 1921.